

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XVI. ÉVFOLYAM 9. SZÁM • 2011. NOVEMBER

Készülődés Karácsonyra

Kézműves foglalkozás
a Táborhegyi Népházban,

Zsigmond Ágnes vezetésével,
adventi koszorú és karácsonyfadísz készítés
felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt,
**november 26-án, szombaton,
15.00 órákor,**

majd december 10-én és 17-én, 11.00 órákor,
Részvételi díj az anyagköltség: 500.- Ft.

Vasárnapi ebéd

november 20-án, 13.30-kor,

a Táborhegyi Népházban.

Menü:

**Jércemáj saláta
Párolt cáparhascsa filé,
hagymalekvárral, csatníval.
Desszert.**

Szakács:

Pirchala István

Jegyek elővételben kaphatók 1000 Ft-ért
a Népházban vagy az Erdőalja úti
ABC-ben, csütörtökig.

Ez alkalommal 15 vendéget tudunk fogadni.

Vasárnapi mozi

a Táborhegyi Népházban

november 6-án 17.00 órákor

Vittorio de Sica: Biciklitolvajok /1948/

november 20-án 17.00 órákor

Nyikita Mihalkov: a Szerelem rabja /1976/

Programok

| | | |
|-----------------------------|-------------------|-------|
| Vasárnapi mozi | nov. 6. vas. | 17.00 |
| Aquarell kiállítás | nov. 11. p. | 18.00 |
| Márton napi Tök jó buli | nov. 12. szo. | 19.00 |
| Vasárnapi ebéd | nov. 20. vas. | 13.30 |
| Vasárnapi mozi | nov. 20. vas. | 17.00 |
| Kézműves foglalkozás | nov. 26. szo. | 15.00 |
| Ferencz Éva előadóstje | nov. 26. szo. | 18.00 |
| Gálosfai – könyvbemutató | nov. 27. vas. | 17.00 |
| Mikulás a Népházban | dec. 4. vas. | 10.00 |
| Mikulás a Virágos-nyeregben | dec. 4. vas. | 16.00 |
| Újborok mustrája | dec. 10. szo. du. | |

Márton-napi „Tök-jó buli”

a Táborhegyi Népházban (1037 Budapest, Toronya u. 33.)

november 12-én, szombaton 19.00 órákor

Megnyitja:

Kelemen Viktória

alpolgármester

A zenét **d.j. Sugár Gyuri** szolgáltatja!

Az est folyamán:

**Gyerekeknek töklámpás-verseny
Uraknak, hölgyeknek jelmezbemutató
Tombola**

A büfében libatöpörtyű és libazsíros kenyér lillahagymával.
Belépőjegyek kaphatók az Erdőalja ABC-ben és a Népházban,
felnőtteknek 1000 Ft, gyerekeknek (16 éves korig) 500 Ft.

Mindenkit sok szeretettel vár az Óhegy Egyesület Vezetősége!

(Részletek a 3. oldalon)

2012 – a változások éve.

Hogyan tovább?

Az átmenet, majd a következő lépések
a tudomány és a spiritualitás szemével.
Találgatások, értelmezések, pánikkell-
tések, utópisztikus téveszmék.

Segítünk eligazodni.

Előadássorozat

november 18-tól,

péntekenként 18 órákor.

a Táborhegyi Népházban.

(részletek a 6. oldalon)

Lantosné Grubits Gizella

festőművész aquarellkiállítás nyílik

„Hajógyári-szigeti hangulatok”

címmel a Táborhegyi Népházban,

november 11-én,

pénteken, 18 órákor

A megnyitón közreműködik:

Raffinger Éva

(részletek a 3. oldalon)

Óbuda régi ízei

Óbudáról szóló trilógia harmadik,
befejező része.

**Gálosfai Jenőné
könyvbemutatója**

november 27-én,

17 órákor.

(részletek a 5. oldalon)

„Világnak békessége”

címmel

Ferencz Éva

előadóművész adventi estje
a Táborhegyi Népházban

**november 26-án,
szombaton, 18.00 órákor.**

Jegyek elővételben is kaphatók
1000 Ft-ért a Népházban.

(részletek a 3. oldalon)

Egy családias „vasárnapi ebéd”

Nagy találmány az evés. De van ám, ami még ennél is nagyobb: ez pedig az ebéd. A legnagyobb találmány, azért mégis: az együtt eltöltött VASÁRNAPI EBÉD. Miklósunk, vagyis dr. Krzyzewsky Miklós (még leírni csak-csak, de kiejteni ... azt senki se várja tőlem) odafigyelt erre, és meg nem hazudtolva önmagát, azaz az „Óhegy Legjobb Szakácsa” nagybecsű cím 2006-ban elnyert vándordíjának birtokosaként, olyan menázsit rittyentett Márk fiával együtt a vasárnapi asztalunkra, hogy az csak, na!

Vaddisznónak hívták őt, a táplálékunkat, amíg élt. Állítólag az elfogyasztása előtti hét csütörtökén, még élve túrta a földet. Mi, ebben a végzete felé vivő útjában nem találkoztunk vele. Szerencsénkre. Nos, a mi vadunk ízes pörkölt formájában, és kaprosjuhtúrós galuska kíséretében került elénk, vagyis a megterített asztalra. Fenséges volt, királyi, az omlós, de mégis formás húskockák serege. Hmmm! Amíg mi szaporán itatva és hümmögve nyeldestük a falatokat csöndben voltunk. Együtt falatoztunk Nórával, Miklós leányával, aki mint tudjuk titokban nagy süti-dizájner. Kihasználva nagy csendet, és a kellemes családi milliőt, Miklóst a családjáról faggattuk. Először gondolkodóba esett, aztán megnyílt. Ilyenképpen (ha sikerül idéznem):

„... Krzyzewsky Rudolf úkapám 1848-ban egy Konstankiewicz Sándor nevű ifjú egyetemista barátjával jött Bem apó seregével harcolni a magyar szabadságért. Végig követték a harci eseményeket és így jutottak Erdélybe. Gyulafehérvárott beszállásolták őket egy ősi székely családhoz (Nagyajtai-Donáth) ahol két leány volt. Ezeknek a lányoknak volt unokatestvérük Kolosy Antal gyulafehérvári nagyrépost és az ő öccse Kolosy Görgy, aki Lambergert leszárt a Lánchídon. Még Petőfi is megemlékezett róla az „Akasszátok fel a királyokat” című versében. Kolosy Györgyöt aztán a szabadságharc leverése utáni bosszúhadjárásban kivégezték. Emlékét a III. kerületben tér őrzi.

Az egyik lányt úkapám, a másik lányt a barátja vette nőül és ottragadtak Gyulafehérvárott. Rudolf fia volt Géza dédapám, aki unokatestvérét, Konstankiewicz Irmát vette feleségül. Elsőszüllött fiúk Rudolf 1910-ben végzett jogot a kolozsvári egyetemen és diplomája a dolgozószobámban függ a falon. Székesfehérvárra került és ott volt a két világháború között polgári vezető ügyész 1941-ben bekövetkezett haláláig. Amikor ifjú ügyvédként 1976-ban a Fejér Megyei Bíróságon tárgyaltam a tárgyalás után visszahívtam az idős tanácselnök és megkérdezte, hogy Krzyzewsky Rudolf nem volt-e rokon. Még nála gyakoronkoskodott és nagy tisztelettel emlékezett Rudolfra, mint kiváló polgári jogászra. Jenő nagyapám több, mint 10 évvel volt fiatalabb Rudolfnál és ő Budapesten végezte az orvosi egyetemet. Már Trianon után végzett, így magyar diplomájával 1925-ben az ifjú feleségével Szeghő (Schneidhofer) Klotilddal és a 8 hónapos apámmal átjött Magyaror-



szágra és Arlóban, majd Ózdon élte le életét orvosként. Nagy híre és sok története volt az ő orvoslásának ott. Beáta lányom a múltkor hivatalból ment egy parlamenti bizottsági ülésre és a folyosón várakozók között volt Fónagy János államtitkár is, aki rákérdezett nála, hogy az ózdi orvos nem rokona-e. Nagy tisztelettel emlékezett rá.

Szeghő Sándor dédapám muzsikusként, zeneszerző, katona karmester, a Budai Dalárda alapítója. Több operát is írt, a Báthory Erzsébetet a Magyar Állami Operaház is bemutatta. Ibsen Ha mi voltak feltámadunk drámáját megzenésítette, ő írta versben a szöveget is magyarul is és németül is (ezenkívül olaszul, latinul és ó-görögül beszélt), de sajnos nem tudtam színpadra vitetni a művet, mert nem kortárs már. Az ő felesége Skoda Klotild volt, akinek unoka-öccse Somogyvári (Skoda) Rudolf színész. Dédapám apja K&K tábornok volt. Szegény Rudi ezért nem tudott igazán érvényesülni, pedig kiváló színész és grafikus volt.

Anyai ágon a nagyapám Keresztes (Büchler) Miklós kirúri bíró volt, a bátyja György Tábla tanácselnök polgári ügyszakban. Szegény Gyuri bácsit ki is telepítették Hortra. Szeghő dédapám is csak Kodálynak köszönhette, hogy megúszta. Keresztes nagyapám anyja pedig Hermansky volt, a bécsi áruházások unokatestvére. Anyai ágon a másik dédapám Kropp Kálmán alapította és az államosításig tulajdonolta a rákospalotai patikát, mely pár évvel ezelőtt otthont adott a „Patika” című TV filmsorozatnak. Keresztanyám ma is az épületben lakik. Hogy a nyolcadik dédszüllőm neve is kiderüljön, nos ő Dubowitzky volt. Így gyűrt magyarrá és magyar érzelművé a Monarchia nagy kobója.

Apám után én is ügyvéd lettem, nejem is az, Nóra lányom mezőgazdasági és élelmi-

széripari cégek nemzetközi auditora és 3 fű anyja. Nóra pár éve cukrász képességeit bemutatta répatortájával az Óhegy legjobb sültise vetélkedésben is. Beáta lányom is ügyvéd velem egy irodában és egyébként sportlövő Európa bajnok. Tartós megbízással a Köztársasági Elnöki Hivatal peres ügyeit viszi, képviseli a Hivatalt és az Elnököt a peres ügyekben, így minden nap általában délelőttként a Sándor-palotában van. Egy fiú és egy lány ikerpár édesanyja. Márk fiunk utolsó államvizsgájára készül a Pázmány jogi karán, míg Zoltán fiunk jelenleg Passauban végzi a Corvinus egyetem közgazdasági szakán utolsó évét.

Számunkra a családból hozott keresztény európai polgári értékrend kötelező és természetes. Ezt az értékrendet adtuk át gyermekeinknek is és szerencsére jó talajba vetettük a magot. Mindegyik gyerekeink tanult, két nyelvet megtanult és továbbviszika a család szellemiségét. Nekünk sok alkalmunk lett volna Nyugaton maradnunk, mert nejemmel együtt egyetemistaként énekelünk az ELTE kórusában és még az USA-ba is eljutottunk 1972-ben. Nagy dolog volt ez akkor. Nagyon sok évfolyamtársam irigyelt érte. Az ottani magyar közösségek megható módon marasztaltak felkínálva szép leányaikat és derék fiaikat házastársnak, de mi mindig hazajöttünk, mert ide születünk és gyökereink nagyon erősek. Egyszer legjobb barátunkkal és nejevel négyesben 1979-ben Ravenna főterén söröztünk és felmerült a kintmaradás kérdése, de rögtön megállapítottuk, hogy miért mi futamodjunk meg? Azoknak kell elmenni, akik idegenként uralkodnak otthon. Kivártuk. Remélem megérte.

A főzés is családi hagyomány. Apám is, nagyapám is szakácskodott. Nagyapámnak Ózdon a hegyoldalban volt egy szőlője kis házikóval és ott még én is élveztem egyszer a báránypörköltjét, amit egyik húsvétkor főzött. Én 1995 óta vagyok tagja a CCH (Club Culinary Hungariae) főzőklubnak. Minden hónap második péntekén főzünk Sopronban egy vendéglátóipari középiskola konyhájában. Korábban volt külön budapesti, soproni, győri klub is, de 14 főre zsugorodva már csak Sopronban főzünk minden alkalommal 4 fogást. A kanálvezető mindig más tagunk, aki hozza a receptúrát és az alapanyagokat. Alkalmanként 16.00 órától 19.30-ig elkészítjük a vacsorát és utána szépen terített asztalnál elfogyasztjuk. Ez is része polgári értékrendünknek...”

Vajon melyikünk ismeri ennyire ősei történetét? Meglepve és csodálattal hallgattuk az egymásba szövődő életutakat, és közben újabb kulináris élmény gördült elénk: a lekváros papucs nevű csoda-deszert. Sütötte: Daubner. Hát, nem mondom, én sem vagyok egy férjeideal, de ez a süti még nálam is papucsabb volt. De mennyivel finomabb!

Magam részéről, azt hiszem, jövőre ismét Miklósnak adnám a vándordíjat, de mielőtt még erre sor kerülne, elkérem tőle a galuskája receptjét.

Szász Kálmán

„Ferencz Évát a képes magazinok oldalain ritkán láthatjuk, a bulvársajtó meg sem említi nevét. Mégis ismerjük és szeretjük művészetét. Ahhoz az énekes nemzedékhez tartozik, amelynek tagjai alapos tudással s elbivatottan adják tovább néphagyományunk énekelni kincseit az angolmán zűr-zavar, a modernkedő bölbi s a mindent összemázoló világzene fársztót értéktelenségeivel szemben.” (id.: Patonai Adrienne)

Sokat tudunk Rólad és mégsem eleget. Magánéletedet feltűve őrzöd. Kérlek azért egy kicsit mesélj családdodról, művészi pályád indulásáról. – kérdezte őt Raffinger Éva, régi barátja, aki a választ tisztelt olvasóink számára lejegyezte.

„Világ békessége”

Szüleim Csík megyében Gyergyószárhegyen születtek, édesapám ott szeretett bele édesanyámba. Az élet különös vargabetűt íratott velük, hogy egy idő után Szolnokon találkozzanak újra, ahol összeházasodtak. Édesapám kolozsvári jogász diplomájával a Szolnok megyei Néplap munkatársa volt. Édesanyám szinte mindenhez értett, de legjobban azt szerettem, amikor énekel. Tőle hallottam először Erdély dalait, melyeket különlegesen szép, csendő hangján dalolt esténként.

Gyerekként balettozni, hegedülni tanultam, de már akkor is

énekelni szerettem a legjobban. Időközben Budapestre költöztünk, s a Veres Pálné Gimnáziumba járva énekeltem a gimnázium kórusában, ahol Ugrin Gábor felügyelt hangomra és biztatására 1969-ben elindultam a „Röpülj páva” népdalversenyen. 1970-ben, a döntőben Faragó Laura, Budai Ilona mellett én is díjazott lettem.

A Színművészeti Főiskolán 1977-ben végeztem. Vidéki színházakhoz szerződtem, de általában a szerepek hívtak új társulatokba. Mindent meg akartam tanulni erről a csodálatos pályáról. Hét éves ausztriai szerződés után



ittthon (Debrecenben) folytattam pályámat. Boldog voltam a színpadon, de nem adott megelégedettséget.

Lassan-lassan rájöttem, miért kaptam a Jóistentől tehetségemet,

mi az én dolgom. Visszatértem régi szerelmemhez a népdalok világához. Rájöttem, hogy az én utam már végleg a néphagyományhoz kapcsolódik. Most a helyemen érzem magam. Az a dolgom, hogy a hagyományokat éltessem, ezen belül a szakrális hagyományokat. Megismerkedtem Erdélyi Zsuzsannával, aki fantasztikus munkát végzett a vallásos magyar néphagyomány emlékeinek gyűjtésével. „Hegyet hágék, lőtöt lépék” archaikus népi imádság gyűjtéséből táplálkozom.

Úgy érzem magam, anyaméhbe kerültem, mindig táplál, mindig erőt ad.

Erdélyi Zsuzsannával 15 évig dolgoztunk együtt, az ő előadásait illusztráltam, majd önálló esteket állítottam össze, ilyen a „Világ békessége” című összeállítás is, ami az Adventi liturgia alapján szerkesztett műsor. Ezt hozom el nektek november 26-án. Adventi áhítatnak számom, Karácsony előtti lélekfürdőnek.

Márton-napi „Tök-jó buli”

November 12-én, szombaton 19.00 órákor Vendégeink Kelemen Viktória alpolgármester

Fantasztikus partira várjuk a kedves közönséget, kicsiket és nagyokat egyaránt! A gyerekeknek töklámpás-versenyt hirdetünk. A lámpásokat mindenki otthon készítse el, a mécsest vagy gyertyát már behelyezve kell elhozni a Népházba. A verseny után a lámpásokat mindjárt ki is állítjuk a ház kerítése mellett!

A felnőtt hölgyeket kérjük, hogy boszorkányjelmezben érkezzenek, lehetőleg seprűvel. Az urakat pedig kérjük, hogy öltözzenek ördögnek. Ez nyilván nem okoz majd túl nagy nehézséget! ...vagy esetleg „Ludas Matyinak”? Az est folyamán megválasztjuk a „Legboszorkányosabb boszít” és a „Legördögibb ördögöt”. Fel-elevenítünk továbbá egy kedvelt, de már régóta háttérbe szorult „műsorszámot”: az urak (ördögök) lábszépességversenyét! A győztesek természetesen jutalomban részesülnek! Az est végén pedig jön az elmaradhatatlan tombola.

A zenét d.j. Sugár Gyuri szolgálta! A büfében – a Márton-napra való tekintettel – libatöpörtyű és libazsíros kenyér lilahagymával is kapható lesz, és megkóstolhatjuk az idei újborokat is. Belépőjegyek 1000 Ft-ért (16 éves korig 500 Ft-ért) kaphatók.

További információ kapható: Benyóné dr. Mojzsis Dóránál: 30 333 2902

www.ohegy.hu

Olvashatja híreinket, rendezvényeinket, böngészhet archív cikkeink és fotóink közt.

„Hajógyári-szigeti hangulatok”

Aquarell kiállítás november 11-én, pénteken, 18 órákor

Rájöttem arra, hogy nem szabad elrontani, eltorzítani azt, amit a természet olyan tökéletesen megalakított, és nem vonhatom ki magam a látvány élménye alól. Azt az érzést festem meg, amit a látható világban keresett és talált téma megindít bennem, s ettől vagyok expresszív, de ugyanakkor realista festő is.

Nagykanizsán, a Zalaidombságban születtem 1938-ban. Kicsi korom óta szenvedélyesen rajzoltam, festettem, így aztán az érettségi után a szegedi Tanárképző Főiskola földrajz-rajz szakára jelentkeztem, amelyet 1960-ban fejeztem be. Rajzot tanítottam több általános iskolában, Nagykanizsán, Miskolcon, majd Leninvárosban. Jó mestereim voltak (Budai Lajos, Winkler László), akik mindig azt sugalmazták, hogy a művészi tevékenységet állandóan ébren kell tartani magunkban, mert csak alkotó ember taníthat alkotó munkára.

Közben, mint minden fiatal, a modern irányzatok hatása alá kerültem, sok kubista, konstruktív, majd szecessziós jellegű dologgal próbálkoztam, de egyik stílusban sem tudtam magam igazán kifejezni.

Ebből a zsákutcából a 30-as éveim végén sikerült kilépnem, amikor megkezdtem a felkészülést a Magyar Képzőművészeti Főiskola Rendkívüli Tagozatára, ahol 1984-ben fejeztem be tanulmányaimat.



A legnagyobb hálával gondolok Balogh Jenő és Patay László festőművészekre, akik megtanítottak arra, hogy minden vonalnak, foltnak jelentősége van, hogy a felületesség a művészet elleni legnagyobb vétség.

Szeretem az Alföldet, számomra ez a táj a nyugalom, a béke, és mégis mennyi feszültség rejtőzik benne. Különösen az ártereken bolyongok szívesen, ahol minden fa egy-egy csoda, életék, emberi sorsok jelennek meg előttem az artéri fűzek láttán. Ezek

a fák szenvednek, sorsuk az állandó megpróbáltatás, víz és vihar sorvasztja őket, mégis élnek.

Óbudán tizenegy éve lakom. Fokról-fokra fedeztem fel, és szerettem meg a város szépségeit, patinás épületeit, utcáit, de főleg a Hajógyári-szigetet. A szigeten sétálva sokszor megcsodáltam az épített kert természetességbe fordulását, a Duna építő – romboló munkáját a vízpartokon, és az évszakok változásait a növényvilágban. Erről a tájról az évek során egy aquarell – sorozatot festettem, amelyet most Önök elé tárok.

Szeretettel várok mindenkit, akinek az érdeklődését sikerült felkeltenem!

Lantosné Grubits Gizella
(A kiállított képek megvásárolhatóak.
Érdeklődni lehet: 240-4069)

Kútvízmérések eredményei

Megtelt a terem, nem várt érdeklődés kísérte az ásott kutak nyári méréseinek eredményeit. Gógh Zsolt, a Petrik Lajos Szakközépiskola környezetvédelmi szakoktatójának bevezetője után Laczi Klaudia másodéves technikus tanuló foglalta össze az elért eredményeket.

45 db ásott kút vízszintmérésének és talajvízminta kémiai laboratóriumi vizsgálati eredményeinek feldolgozását mintegy negyven diák végezte el két héten keresztül. A vizsgálat kiterjedt a szulfát-, a klorid-, a nitrát-, a foszfáttartalom, valamint a pH és a vízkezménység értékének meghatározására. A víz-mintáknak kémiai kiértékelése történt, biológiai nem, mert a mintavétel módja arra nem volt alkalmas, és az iskola laborja sincs arra felkészülve. A kútvíz más célú hasznosítására, vagy kedvezőtlen hatásaira azonban kellőképp figyelmeztet bennünket az eredmények.

A mérések szerint sok helyen viszonylag magas a szulfát és a klórtartalom, azaz a víz gyengén agresszív, ami a betonszerkezetekre lehet káros hatással.

A víz össz sótartalma igen magas, ami miatt folyamatos mezőgazdasági locsolásra egyáltalán nem lenne alkalmas, de a ház körüli kert napi locsolásánál ezt szinte figyelmen kívül lehet hagyni.

A kútvek nitrát és nitrit tartalma átlagos szinten van, ami annyit jelent, hogy a talaj-

vizeket nem éri szerves szennyeződés, pöcögdrök már nincsenek használatban.

A mért vízkeménység szintén igen magas, ami a vezetékeken vízkő kicsapódását eredményezi. Az úszómedencével rendelkezők, vagy akik a kútvizet a háztartásukban öblítésre használják, ezt bizonyára tapasztalják is.

Az egyes mérési helyeket és adatokat Krepesz Melinda technikus tanuló mutatta be, az általuk készített 1:1000-es térképen.

Kovalóczy György Budapest Építés-hidrologiai Atlaszát hozta magával, amely szerinte felülvizsgálatra szorulna. Mint mondta, az 1988. évig mért adatok alapján meghatározott maximális talajvízszintet (ami az esetlegesen százévente előforduló szélsőséges értéket mutatja meg) az idén mért szintek jelentősen meghaladták. Magyarózatkné a 2010-ben tapasztalt szélsőségesen csapadékos időjárást okolhatjuk. Mint ismeretes a hegyoldal terepfelszíne alatt a talajvíz összefüggő felületet képez, de a terepszint és az agyagfelszín változékonysága miatt változó mélységben helyezkedik el. Hol 20-25 m, hol 8-10 m mélységben, de van, ahol a felszínre tör. Ezek a hegyen lakók által is ismert források.

Felvetődött, hogy a kútvízszintek változását hosszabb távon, több alkalommal lenne érdemes vizsgálni (a szélsőséges minimum-maximum értékek miatt). Erre mind az iskola, mind a t á j é k o z t a t ó n jelenlévők is hajlandó lennének.

B ü s z k é k vagyunk arra, hogy az Iskola és az Egyesület közti

együttműködési megállapodás eredményt szült, és ha az a lakók meg a szakma érdekeinek is megfelel, szívesen folytatjuk. A mérési eredmények pontos kiértékelését feltesszük a honlapra. Az egyéni adatokat azonban nem tesszük fel, de mindenkinek elküldjük, akiknek az elektronikus címénélunk ismeretes, vagy aki azt kéri a 30-230 6994 telefonszámon, illetve az Egyesület egyesület@ohegy.hu címére küldött levélben.

Jablonka park őszi felújítása

A meghirdetett napon sajnos nem voltunk sokan. Akik eljöttek, ezer dolguk közé szorították be ezt a kis munkát, de igazán vidámak voltunk. Összeszedtük a szemetet, meg az otthagyt, odahordott fűkaszáleket, megnyestük a cserjéket, kigyomláztuk a fészület körüli ágyást, a járda burkolatának nagy részét megszabadítottuk a gáztól. A kipusztult fákat sajnos nem tudtuk pótolni.

Egy hétre rá azonban nagy fejlődésnek indult a park. Az Bökény Attila Jablonka úti társunk segítségével lenyírtuk a fűvet, és az Önkormányzat támogatásából vásárolt termőfölddel kiegyenlítettük a csatorna fölött besüppedt sávot, fekete humusszal beszórtuk az egész területet, majd fűmaggal újra vetettük. Bízunk a sikerben, reméljük szép pázsit lesz tavasszal.

F. L.



Olvassó levelet kaptunk környezetünk védelmében, mindannyiunk érdekében

„Az utca tiszta, tiszta, tiszta, ...”

„Kedves hegyi lakótsáim! Nem titok, évek óta szelektíven gyűjtöm a szemetet, ami nem dicsőség, hanem teljesen természetesnek tartok. Tudom, hogy ezzel nem vagyok egyedül, hiszen mások is rendszeresen pakolják papír/üveg/fém/műanyag hulladékaikat az Erdőalja úti buszvégállomáson található szelektív sziget tartályaiba. Sajnos a szemétszállító cég nem követi figyelemmel a felhalmozódó szemét fajtáját: ezért fordulhat elő, hogy míg a kék színű papírgyűjtő hamar megtelik, az összes többi konténer szinte üresen tátong. Megoldás lehetne, ha eleve két

papírgyűjtőt tennének ki (máshol is így oldják meg), vagy többször ürítenék – de ez szerintem a költségigényesebb megoldás.

Megvallom őszintén, sokkal szomorúbb dolog az, amit még e szelektív szigetek mellett tapasztalok hétfőnként. Valaki vagy valakik úgy érzik, hogy a szemétyűjtő konténerek környéke szabad szemétkerakóhely és valamennyi szemétét odaömleszti. Ez több, mint felháborító, és sajnos hetente előfordul eset. A többi már körforgásszerűen zajlik: szemét zacskóban (jobb esetben szemeteszsákban) dugig tömve kikerül a konténer mellé; kutyák

szétúrnák; eső szétmossa, szél szétfújja, nap rohasztja; az arra járók (busz utasai, ott lakók) orrot befogva/ esetleg félrefordulva kerülgetik. Majd jön a „mentő sereg” vagyis a kukások, akik mindent összeszednek, megtisztítják a terepet. A csoda, azaz a tisztaság, tart egy napig és minden kezdődik előlöl.

Kinek jó ez? Más nem bánt? ... ahelyett, hogy tiszta, ápolat, barátságos környezetben élünk. Hiszen a hely adott, Budapest egyik legszuperebb részén lakhatunk! – szemét hunyunk mások szemételei szokásai felett!

Már húsz éve itt lakom, és

büszke vagyok erre. Bevallom, én lehajolok és összeszedem az elhajgált flakonokat, szórólappokat, és hiszem, ha mindenki így tenne, már tettünk a környezetünk védelmében, már csak egészségünk érdekében is!

De elszomorít mások trehány-sága, nemtörődömsége. Ha mi itt, szűkebb pátriánkban, nem fogunk össze és nem figyelünk jobban a szemételelő névteleneinkre, s ha már megtörtént az eset, nem teszünk a szemételelő rögtön a gyűjtőbe, mit várhatunk országos szinten?

Nem hagyhatjuk, hogy Hofi szavai még mindig aktuálisak lehessenek:

„Az utca tiszta, tiszta, tiszta, KOSZ”.

D.K.

Erdőalja úti „szomszéd”

Etyek-Budai borvidék

Az élet maga a folytonos változás, mely szabályos Hegyoldalunkon szőlő már alig, borász és borkedvelő – szerencsénk – annál több. És ha figyelembe vesszük, hogy a hagyományörző Táborhegyi Szüretet már több éve Etyeken rendezzük, akkor igazán érthető, hogy újbort-mustránkon többek között az Etyek-Budai borvidék borait is megkóstoljuk. Legutóbb többen megkérdezték, hol van ez a borvidék?

Az Etyeki-Budai borvidék a Gerecse-hegység déli részétől a Velencei és a Budai-hegységig húzódik. Az etyeki körzethez Alcsútdoboz, Bicske, Csabdi, Etyek, Felcsút, Gyúró, Kajászó, Martonvásár, Tordas, Vál, Budafok tartozik, a budai körzethez Budajenő, Budakeszi, Pilisborosjenő, Telki, Tök, Üröm, a velencei körzetben pedig Gárdonyt, Kápolnásnyéket, Nadapot, Pákozdot, Pázmándot, Sukorót és Velencét jegyzik. A borvidék közigazgatásilag három megyét – Komárom, Pest, és Fejér – érint.

A legnagyobb területen Olaszrizlinget és Chardonnay-t termesztenek, de a Zöld veltelini, a Szürkebarát, a Sauvignon Blanc, a Rizlingszilváni is gyakori. Újabb kékszőlőket – Pinot noir, Merlot és Cabernet sauvignon – is találunk a borvidéken, zömmel a pázmándi körzetben.

Az utóbbi évtizedekben a borvidéket leginkább az üde, savas, irányított erjesztéssel készült borok jellemezték. Adottságai kiválóak pezsgő alapbor készítésére, de a borvidék ennél jóval magasabb színvonalú borok előállítására is alkalmas, ezt néhány pincészet borai már évek óta bizonyítják. Decemberi bormustránkra több borászt hívunk Etyekről, Pilisborosjenőről, Sukoróból, Agárdról, de több olyan más borvidéken érdekelt pincetulajdonost, kis- vagy éppen nagytermelőt, hobbyborászt is, aki kíváncsi arra, hogy saját újbórának mi az erénye, vagy éppen hiányossága. Szeretettel várunk mindenkit, aki szívesen hozza borát, s részt venne a mustrán.

Vimiczai Sándor

ÚJBOROK Mustrája BORBESZERZÉS

Az etyeki szüretünkből készült újbór, és az Etyek-Budai Borvidék néhány újbórának tapasztalatait vesszük számba

**december 10-én,
szombaton.**

a Táborhegyi Népházban.

A találkozón a borosgazdák bemutatják újboraikat, boraikból pedig mindenki beszerezheti a karácsonyi ünnepekre valót.

(részletek a következő számunkban)

Gálosfai Jenőné

Óbuda régi ízei

Könyvbemutató november 27-én 17.00 órakor

Óbuda lakóinak meghatározó többségét a második világháború végéig a német anyanyelvűek alkották. Míg korábban a német betelepülők csak földműveléssel foglalkoztak, az 1900-as évek első harmadától sokan már polgári pályát választottak. Megindult a lakosok polgáriarsodása. A szerző most kiadott könyvében ezt a folyamatot írja le. Ismerteti, hogy mi volt a munkamegosztás a családoknál az 1700-as évek végén, az 1800-as években, majd a XX. században, illetve hogy milyenek voltak a dolgos hétköznapok és milyenek az ünnepek.

Leírja, hogy az erősen katolikus lakosság hogyan élte meg egyházi ünnepeit, milyen szokásokat alakítottak ki ezen alkalmakkor, hogy hogyan zajlott le például a karácsony vagy egy búcsú, egy disznóölés. Nemcsak a viselkedésben, hanem az étkezéseikben is. Leírja, hogy hogyan étkeztek az óházájukban, hogyan változtak étkezési szokásaik a kezdeti nehézségektől az itt eltöltött, immáron könnyebb években.

Kutatása során sikerült összegyűjtenie vagy

tíz jelentősebb óbudai családtól dédanyáik és nagyanyáik féltve őrzött, még kézzel, gyakran góbtetűvel, németül leírt receptjeit. Ezért a könyv második részében, a helytörténetileg érdekes, hagyományörző szokások leírását receptekkel egészítette ki.

Ez a könyv egy Óbudáról szóló trilógia harmadik, befejező része. Az első kötet a Zichy uradalomba a török hódoltság után betelepített németekről szól, címe „Német földről gyalogszerrel, tutajjal...”. A második az óbudai kiskocsmák története kialakulásuktól az 1952-es államosításukig, címe „Kockás abrosz, jó kadarka”.

A könyvbemutatót sokat megtudhatunk majd a szerzőtől, Gálosfai Jenőnével, a kutatási munkáról és annak olyan eredményeiről, amelyek a könyvbe már nem kerülhettek be. Aki pedig a könyvvel gazdagítani szeretné otthoni könyvtárát, vagy azzal karácsonykor ismerőseinek kedveskedne, az a helyszínen a trilógia mindhárom kötetéből vásárolhat.



Bús Balázs polgármester úr idén az Év Civil Szervezete díjat a Csillaghegyi Polgári Kör Egyesületnek (Csipke) adományozta. Az oklevelet Debreceni István, az egyesület elnöke vette át. Ezúton is gratulálunk a Csipke vezetőinek és szervező munkatársainak, hisz szerteágazó figyelmükkel, tevékenységükkel a környező lakosság lakhelyhez való kötődését erősítik, érdekeit szolgálják. A civil szervezet elnökétől érdeklődtünk egyesület életéről, hogy mire büszkék, vannak-e újabb terveik, és vajon melyik az a kérdés, amire ő szívesen válaszolna. Íme a válaszok:

CSIPKE

A Csillaghegyi Polgári Kör Egyesület Kerületünk talán a legrégebbi gyökerekkel rendelkező civil szervezete. 1912-ben alapították nagyszüleink, akik a századfordulót követően kaptak telket az akkor még királyi birtokként nyilvántartott területen. Közigazgatás megoldását bízták a megalakult Polgári Körre. A Polgári Kör így 2012-ben egy év múlva lesz 100 éves.

Munkánkat Csillaghegyért, a Csillaghegyiekért végezzük. Segítjük az itt működő intézmények, más civil szervezetek munkáját. Programjainkat úgy tervezzük, hogy mindenki megtalálja az őt érdeklőt. A Csillaghegyi találkozó előadás sorozatban szerepet kap a művészet az egészség a közélet, a történelem, a gazdaság, a jelen, a múlt és a jövő.

Mire vagyunk büszkék? Egy közösségépítő munkát vállaltunk, melynek eredményeképpen már mozgósítani tudjuk lakótársainkat a közös célok megvalósítása érdekében. 1999-ben kezdtünk takarítani, példát mutatva mindenkinek, köztéri szobrot állítottunk a Csillaghegyen lakókért sokat tevők emlékére, hagyományteremtő programjaink közül kiemelkedik a Farsang, a kolbáskészítő verseny, a mindenkori karácsonyfája, a csillaghegyi Mikulás, a kézműves foglalkozások az Adventhez kapcsol-

ló programjaink a gyermek és felnőtt programok, az adománygyűjtés és adományozás, a segítségre szorulóknak nyújtott támogatások. Büszkék vagyunk arra, hogy munkánkat sokan ismerik, elismerik. Büszkék vagyunk a csaknem két évtizedes csillaghegyi őstermelői piacra, mely nem csak bevásárlóhely, hanem találkozó és beszélgető hely is, az itt élőknek, amolyan agora.

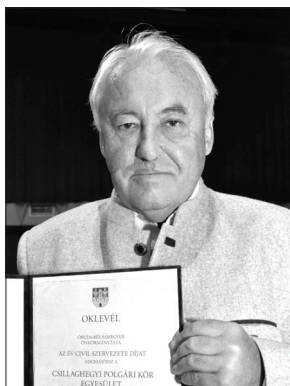
Vannak újabb terveink? Talán a legfontosabb a Csillaghegyen 1941-ben felállított, majd a második világháború után lerombolt Országzászlónak az eredetivel azonos újraállítására. Ennek érdekében szoros együttműködünk az Önkormányzattal.

Mely kérdés válaszolnánk szívesen? Talán ha valaki megkérdezné, hogy mennyi pénzre lenne szükségünk, mert ő talán biztosítaná a széleskörű, az itt élők életét szebbé tevő, óriási munkához szükséges pénzt. Válaszunk rövid, de egyértelmű lenne.

Köszönjük is, és kérjük is mindenki segítségét, aki adni és segíteni akar, vagy szívesen bekapcsolódik ebbe a nem könnyű, de felemelően szép munkába.

Köszönjük gratulációjukat:

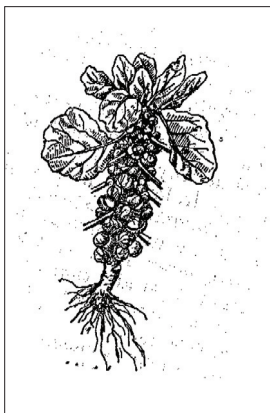
Debreczeny István
elnök



Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

Káposztaféle a szintén igen értékes késő őszi, téli táplálékunk a bimbós kel is!

A **bimbós kel** vagy **kelbimbó** (*Brassica oleracea* L. var. *gemmifera* DC.) kétéves, *keresztvirágú*. A Földközi-tenger vidékéről származó természetett növényünk. Értékéhez nem méltóan becsüljük meg! A téli hónapokban friss, tápanyagokban gazdag és változatos ételek készíthetők belőle. Első évben egy métert is elérő vastag szárat növeszt. Nagy, kékes leveleket hoz és ezek hónaljában növeszti a diónyi méretű, tömör kis



káposztafejecskéket. Mindig csak a megfelelő méretű „bimbókat” vágják le óvatosan. Táplálkozási szempontból igen *értékes* zöldségnövény. Magas a nyersrost (1,4 g/100 g) és az energia tartalma (24 kcal/100 g). Vitaminokban gazdag (E, B1, B2, B6, *folsav* és C). **Nyersen** a C-vitamin tartalma fontos téli vitaminterjesztő. Ásványi anyagai: kálium, vas. A folsav és vastartalma miatt a vérszegényeknek különösen ajánlott.

Nyers kelbimbósaláta: A bimbókat negyedbe, vagy félbe vágjuk, kissé megsózzuk, reszelt fokhagymával beszórjuk és jól záródó műanyag dobozba fél-egy napig a hűtőben fonnyadni hagyjuk. Majd leöntjük mustáros vagy paradicsomos saláta öntettel. Kiváló sült húsok mellé!

Vadhússaláta kelbimbóval: *Hozzávalók:* 25 dkg sült vagy főtt vadhús, 25 dkg párolt kelbimbó, fűszerek ízlés szerint, 2 dl tejföl, evőkanál mustár, 2 evőkanál paradicsompüré,

evőkanál olaj, teáskanál pirospaprika, nagy citrom leve, 10 dkg csemegeuborka. *Készítése:* a húst hidegen apró kockákra vágjuk, a kelbimbót negyedbe szeljük vagy egyforma apró bimbókat válogatunk. Az uborkát is apró kockákra aprítjuk. A tejfölt, a citrom levét, pirospaprikát összekeverjük és a húrra, kelbimbókra öntjük. Zárt edényben pár órára hűtőbe tesszük. Kiválóan alkalmas rozsenyérrel reggelire, vacsorára. Fogó-kúrázók ne egyenek hozzá kenyeret!

Vajas kelbimbó: *Hozzávalók:* kb. 50 dkg kelbimbó, fél vaj, késhegynyi bors, só. *Készítése:* a megtisztított, megmosott kelbimbókat sóval, borssal vízben pár percig főzzük. Leszűrjük és forró vajban megforgatjuk. Frissen tálaljuk, pl. sült húsokhoz. Diétás köret!

Aprólékleves kelbimbóval: *Hozzávalók:* 50 dkg kakas-, pulyka- vagy libaaprólék, 40 dkg kelbimbó, 1 teáskanál fűszerkeverék, 1 közepes fejröshagyma, só, petrezselyemzöld és kevés lestyán levél.

Készítése: az aprólékat vágjuk darabokra, hideg vízbe tegyük fel főzni, tegyük hozzá a fűszereket, hagymát, só, a kelbimbókat, a petrezselyem és lestyán levelet. Tálaláskor együtt tegyük az asztalra, vagy válogassuk szét az „alkotókat”.

Még számtalan felhasználása van, de ez egy tájékoztató jellegű írás és nem szakácskönyv! Jó étvágyat kívánok!

Stollmayer Ákosné

2012 – a változások éve. Hogyan tovább?

Előadássorozat péntekenként a Táborhegyi Népházban.

Első előadás november 18-án, 18.00 órákor.

Az élet maga a folytonos változás, mely szabályos ciklusokban zajlik. Ezek során - egyes kitüntetett időszakokban - ugrásszerű gyökeres átalakulások (korszakváltások) tapasztalhatók. Vajon a 2012-re prognosztizált nagy változások milyen reális alapokon, találgatásokon, félreértelmezéseken, pánikkeltésen, utópisztikus téveszméken alapulnak? Az előadássorozat ebben a kérdéskörben segít eligazodni a tudomány, és a spiritualitás nézőpontjaiból.

Előadók, és témakörök:

1. Dr. Brezovits László /kutató mérnök, metafizikus/: Mit értünk korszakváltás alatt? Hogyan, mivel segíthetünk másoknak, és magunknak a korszakváltás során?

2. Pállay-Kovács Szilvia /parapszichológus, grafikus-festőművész/: Ébredés az amnéziánkból.

3. Balogh Béla /író, metafizikus, spirituális energiagyógyító/: A szeretet törvénye, utak és útvesztők.

4. Oros Andrea, Kun Szilvia /Integrál Akadémia/: Átmenet egy új korszakba integrál szemmel.

5. Marinka-Tóth József /kutató fizikus/: A jövő környezetbarát energia forrásai és takarékos felhasználása.

6. Kovács Judit /terapeuta, hanggyógyász/: Öntudatra ébredés, egyéni fejlődés. Áthangolódás a Szenzoros Terápiával.

7. Nádorfi Lajos /operatőr, fotográfus/: Természeti népek üzenete a 21. századnak.

Az esték beszélgetéssel, véleménycserével zárulnak. Belépő díj: 1000.- Ft alkalmanként.

Szerkesztőség

„Büdös bogarak a férjem hátán!”

Telefonált kétségbeesetten az egyik szomszédasszony. Sejtésem beigazolódott, amikor megpillantottam a zöld színű, kb. 1 cm-es vállas poloskákat. A vándorpoloska (*Nezara viridula*) egyedei nyüzsgöttek az összegyűjtésre szolgáló befőttesüvegben.

Most vonulnak telelőre, a városokban falrepedésekben, redőnytokokban és a lakásokban keresik az áttelelésre alkalmas helyszíneket. Eltáposva jellegzetes poloskaszagot árasztanak, ezért sokan undorodnak tőlük. Amerikában is megtalálható, ott déli zöld bűzbogár a népies neve. Egyébként az embereket nem támadják meg, semmiféle betegséget sem terjesztenek. Tavasszal majd újra találkozunk velük, kirajzanak és elkezdik károsításukat. Disznónövényeken, zöldségféléken és különböző fajokon szívoznak. Ide rakják le tojásaikat is, melyekből kikelő eltérő színű és mintázatú lárvákat néha még a gyakorlott szakembe-



rek is különböző fajoknak vélik. (A www.ohegy.hu-n az idei 12. növényvédelmi felhívásban színesben is megtekinthetik a különböző fejlettségű lárvákat.)

Nyári permetezéssel jól gyéríthetőek a kertünkben, de ettől függetlenül lehet, hogy újra találkozunk velük jövő ősszel. Jól repülnek, messziről is betelepülnek. Az őszi kifejlett példányok nagyon ellenállóak, állítólag a tömény Domestost is túlélik. Védekezésre most nem tudok jobbat ajánlani, mint a szűnyogháló és a porszívót. Sok sikert!

Zsigó György

Kerti dolgaink

Novemberi kerti munkánkat, és novemberi kedvünket részben az időjárási körülmények határozzák meg. A hónaphoz sok népi időjósítás is tartozik. „Ha Márton lúdja jégen totyog, karácsonyfánk vízben tocsog.” Figyeljünk hát 11-ére.

– Gyümölcsfacsemetéket még lehet ültetni, de a kajszit és az őszit jobb már tavasszal.

– Elkezdhetjük a metszéseket is. Hosszabb idő áll így rendelkezésre, és nagyobb odafigyeléssel végezhetjük.

– Ritkíthatók a ribizli, és köszméte bokrok is, valamint szedés után a birs.

– Ha végzünk őszi permetezést, nem árt a földön lévő lombot is kezelni összegyűjtés előtt.

– Vadközeli helyeken jó a kéreg megvédése rágás ellen, különösen a fiatal fáknál. Lehet pl. felkötözött hűvelővel, vagy műanyag hállyal.

– A díszfűveket kössük össze, de NE vágjuk vissza!

– Sekélyen gyökeresedő nagy-

másainkat, és évelőinket védhetjük tozegtakarással, vágott fenyőlombbal stb. Takarni kell a rododendronokat is.

– A már behordott muskátlíkból, kakassarkantyúból készíthetünk dugványokat, így hamarabb indulhatnak tavasszal.

– A behordott szobanövényeket állott vízzel öntözzük. A szellőztetésnél, illetve elhelyezésnél vegyük figyelembe az egyes növények huzatérzékenységét.

– Gyepek széleit vágjuk egyenesre és ha nőttek, októberben még egyszer nyírjuk le.

– Kerti gépeinket tisztítsuk meg, hogy a téli karbantartás ne a szennyeződések kapirgálásával kezdődjön.

Helyezzünk ki fészekedőket. Ha közelben van etetőhely megszokják a látogatókat, és tavasszal el is foglalják. Amennyiben megkezdjük az etetést, de nem kenyérmorzssával, az legyen folyamatos.

Szép novemberet, jó munkát kíván:

Ort János kertész

A farka, vezér nélkül

Sokféle hiedelem, és persze sokféle rossz tapasztalat is okozhatja a kutyáktól való félelmet, nem is beszélve azokról a szerencsére kevesektől, akiknek valamilyen főbiájuk van a kutyákkal kapcsolatban. Nem félnek, nem undorodnak, csak egész egyszerűen megszűnnek létezni egy kutya láttán... Mind e negatív érzelmek között talán a leggyakoribb az, amit a kutyák agressziója okoz, magyarul a kutyatámadás, amely sajnos zavaró gyakorisággal ver éket az ember és legjobb barátja közé. Elsőként néhány általános tény és tudnivaló.

A kutyák leggyakoribb viselkedési zavara az emberekkel szemben megnyilvánuló agresszió: az állatorvosok szerint legalább minden ötödik kutya viselkedészavaros, és legalább minden tizedik agresszív az emberekkel szemben. (Ami azt illeti, erről igazán az emberorvosok vezethetnének statisztikát, hiszen az effajta agresszivitás jeleivel leginkább az ember-, semmint az állatorvos találkozhat...)

Az agresszió természetes része az állatok viselkedésének, és egyáltalán nem könnyű határvonalat húzni, hogy mi az, ami elfogadható és mi az, ami nem. Nagy általánosságban az embereket vagy/és a kutyatársakat, esetleg más állatokat indokolatlanul veszélyeztető, nem provokált, ismétlődő agressziót tekintjük kórosnak, vagyis viselkedészavarnak és egyben kezelendőnek. A kérdés megítélésének sokoldalúságát jelzi, hogy míg az etológia agresszióról csak a fajon belül beszél, addig a mindennapokban gyakran látjuk, hogy ez a viselkedés más fajok (például az ember vagy a macskák) ellen is irányul. Az elméleteknél fontosabb: akkor kell az agresszióval (és más viselkedészavarral) foglalkozni, amikor az akadályozza az ember-állat, vagy az állat-állat együttélését.

A kóros agresszió minden kutyafajtában, mindkét ivarnál és bármely életkorban előfordulhat, de leginkább a fajtatizta ebekre és a kifejlett kanokra jellemző. Harapós fajtáknak tekintjük többek között a német juhászkutyát, a cocker és a springer spánielt (érdekes módon a harapás-statisztikák örökös első helye ezeké az aranyos bohócoké), valamint a csau-csaut. (Ez utóbbi „márka” veszélyességéről a Kutyapostás eddig nem hallott; ha egyáltalán igaz lehet a hír, akkor annak oka vélhetően a csau néhány különleges tulajdonságában keresendő, például, hogy nem ugat, hogy az átlagnál bizalmatlanabb, hogy a kutyák azért támadják, mert „szerintük” nincs kutyaszaga stb.)

A halálos kimenetelű vagy súlyos támadások érthetően a közepes és a nagy testű, harci, őrző-védő és szánhúzó kutyák körében fordulnak elő. (Igazi baj akkor van, ha a támadó kutyák többen vannak.) Ilyen a meglehetősen rossz marketinggel rendelkező pit bull terrier, a rottweiler, a német juhászkutya, a dobermann, a kaukázusi juhászkutya vagy a szibériai husky. A férfiak és a fiúk kétszer olyan gyakran szenvednek el kutyaharapást, mint a nők és a leányok. A harapások áldozatainak mintegy 60 százaléka 10 éven aluli, a halálos kimenetelű támadások

ennél is nagyobb arányban irányulnak gyermekek ellen. A legtöbb esetben a megtámadott személy ismeri a kutyát; az esetek 55 százalékában egyenesen a saját kutya a támadó.

Mindebből levonhatjuk azt a statisztikailag mindenképpen indokolt következtetést, hogy ha fiú csemeténk mellett egy harcias kutyát tartunk, akkor jobb, ha felkészülünk a bajra. Persze, ez azért messze nincs így, mert arról ugyebár senki nem vezet statisztikát, hogy a kutyák hány embert nem harapnak meg... Jól is néznénk ki, ha minden kutya és minden gazda potenciális szereplője lehetne egy-egy támadásnak; rövid időn belül vagy az ember vagy a kutya kipsztlulna a földre.

De azért jó, ha tudjuk, az ember legjobb barátja egykor ragadozóként indult neki a teremtésnek... Valamint azt is vessük az eszünkbe, hogy ma mintegy 400 kutyafajta létezik a világban, s majd mindegyiket más és más feladatokra tenyésztették ki. Ami azt jelenti, hogy a 400 féle kutya más és más genetikai örökséggel rendelkezik. Tehát például egy kisgyerek mellé tökéletes társ lesz egy retriever – és az egyetlen, amitől félni kell, hogy pofán nyalja és felborítja a csöppséget –, míg ugyanerre a feladatra egy harcos eb nem feltétlenül alkalmas. Illetve lehet abból is gyerekfelügyizót nevelni, és a retrievert is el lehet vadítani, de ehhez rengeteg idő és gyakorlás szükséges.

Mindebből következik, hogy a kutyatámadások egyik oka az, hogy az emberek nagy része nem tudja, milyen tulajdonságokkal rendelkezik a kutyája. Hall valamit harangozni egyikről, másikról, vagy bedől a divatnak, esetleg fel akar vágni – ha a sajátjával nem tud – a kutyája erejével, vadságával, és beválaszt magának egy olyan négy lábút, aki mindenkihez való, csak éppen hozzá nem. Még nagyobb a baj, ha ez nem is érdekli, és nem törődik azzal, hogy egy érzelmekkel teli élőlényt birtokol, aki mondjuk nem tűri a bezártságot, ingerlékeny, zavarják a gyerekek, féltékeny, veszélyben érzi korábbi helyét a családban – sorolhatnám.

Rengeteget árthatunk magunknak, és persze kutyánknak, környezetünknek a helytelen

neveléssel is. Erről máskor hosszabban is cserélhetünk eszmét, most csak egy nagyon divatos tévedésre térnék ki. A kiképzők – de még a tévéből is ismert csodálatos kutyadoki: Cesar Millan is – veszettül hisznek abban, hogy az a helyes, ha mi vagyunk a farkavezérek. Tudom, hogy akik ebből élnek, nem örülnek majd ezt hallani: butaság ez a farkavezérség. Hiszen ők azt tanítják, hogy viselkedjünk farkavezéreként, mi menjünk ki először az ajtón, a kutya az asztalról ne kapjon falatokat, soha nem alhat az ágyunkban, s egyáltalán: egész napját és életét mi dirigáljuk, miközben szerintem erre nincs szükség. A legtöbb kutyának eszébe sem jut ilyesmi, és, ha rendszeresen lenyomják a földre a dominancia érzékeltetésére, vagy elveszik az ételét előle, azzal csak neurotikussá teszik.

A kutyaős farkasoknál sincs ilyen. A „falka” egy szülőpárból és utódaikból áll. Nincs ott vezér, a pár tagjai nem harcolnak egymással, hanem együttműködnek, a kölykök sem vetélkednek a szülőkkel, hanem tanulnak tőlük. Ivarérés után azonban az utódok vagy távoznak maguktól, vagy a szülői erőszaknak engedve indulnak útnak, hogy megalapítsák a saját falkájukat, s amíg meg nem lelik, addig bizony kemény harcok várnak rájuk. A kutyák élete ugyanígy indul, a különbség, hogy az ember neveli fel őket, és az elválás-motívum is hiányzik: önszántukból soha nem hagynának el bennünket. De az azonosság: nekünk sem kell farkavezérnek lennünk.

Ugyan pontosan nem tudjuk, hogy a kutya minek tekint bennünket, de, hogy minek nem, azt viszont igen. Nem tekint a párjának, mert párosodni – rendszerint – nem kíván velünk. Szülőjének sem, mert akkor ivarérés után igyekezne elhagyni bennünket. Vélhetően a miénk egy kivételes kapcsolat, amire nagyon találó kifejezés, hogy a kutya az ember legjobb barátja, ami a kölcsönös szeretetre és legfőképpen egymás határainak tiszteletben tartására épül. Persze, azért akkor sincs baj, ha – mint ahogy sok családban szokás – a kutya családtagnak számít, sőt, úgy nevelődik, mint egy gyerek. Ami azt illeti, képességei is erre determinálják: élete végéig nagyjából egy hároméves gyerek szintjén „működik”. És éppen ezért nem farkavezérségre, csakis szeretetre van szüksége...

Szüics Gábor



Az Óbudai Múzeum Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdetett, „Így éltem meg a forradalmat - 1956 az élő emlékezetben” címmel. Szász Kálmán díjnyertes pályaművéből az előző számunkban közlünk részleteket. Most újabbakat olvashatnak.

„Így éltem meg a forradalmat – 1956 az élő emlékezetben”

OTTHON

A legelején – amikor még nem sejtettük, hogy mi lesz, de már éreztük, hogy zúr van – a Pityu sorsa aggasztotta legjobban a családjunkat. Pityu öt éve lakott nálunk és egy értelmes beszédű, zöld tollazatú törpepapagájt tisztelhattunk személyében. Fagyos téli délutánon hozta haza apám – lecsalogatva őt a szomszédos tenispálya kerítéséről, ahol nem tudni mióta kuporgott félig megfagyva és gurgulázó torokhangokat ropogatva. Beköltözése után nagyon hálás és hűséges családtaggá, később pedig nagyra becsült családfővé nőtte ki magát. Babusgattuk, dédelgettük a kedves madarat és féltünk, hogy elpusztul, ha nem tudjuk neki beszerezni legfőbb táplálékát, a köles magot. Persze, ki más segítene volna rajtunk, ha nem a Bori néni. Valahonnan, a nemtudni-honnanafenéből, kétszáknyi köles magot szerzett, annyit, hogy Pityu, még a hatvanas évek elején is ebből a magból ropogtatott, akkor, amikor már a Tél utcai trafik, gazdájával együtt rég az eszetlen, barbár városalánítás áldozata lett.

A kételemes, körfolyosós házban, ahol laktunk, 1956. októberében derült ki, hogy a pontosan harmincöt koponyányi hat és tizennyolc év közötti gyereket nem lehet otthon, rendben és csendben tartani. Ennyien voltunk ugyanis mi, a jövő nemzedéke, a visszhangos udvar gyerekserége.

Szerencse, a különböző korcsoportok gyorsan megtalálták elfoglaltságaikat. A *kicsik*, egy-egy nagymama védőszárnyai alatt, valamelyik nagyobb lakásban „dedóztak”. A *közepesek* – ezek közé tartoztam én is –, a *félközepesek* népes csapatától kísérve, a nagyokat majmolták: köhécselel ciziztek a padláslépcsőn és az „Oly távol messze van házam”-at meg a „Bár-hogy lesz, úgy lesz”-t nyikorgatták, nap-hosszat. A *nagyok* – talán nekik lehetett a legjobb – naponta többször is felkeresték a ház felhőmályos zugait, és önfeledten csókolóztak mindaddig, míg valamelyikünket oda nem ette a fene.

Volt azonban egy valami, ami kortól függetlenül, mindnyájunkat mozgásba hozott. És ez nem volt más, mint a porolódvarban felállított pingpongasztal. Az udvarba szabadulva, örült ordibálás közepette rohantunk, ütővel a kezünkben, körbe-körbe a „nem esik le” játékot játszva.

A porolódvari orgiáknak az ebédre hívó, szülői kurjongatások vetettek véget.

És most, a majdnem idilli képek után, néhány szót a söpredékről is ejtenék. Tudom, ez kényes dolog, mert '56-tal kapcsolatosan sokan nem szeretik, ha söpredéket emlegetnek, pedig sajnos az is volt.

Apám párttitkár volt jó ideje egy kis budai cipőjavító szövetkezetben, és tanácsstag is, a III. kerületi Tanácsnál. Nem volt kiemelt káder, a többi melóssal együtt kente a csirizt a bélésekre, verte a faszöveget a bakancsok talpába, tanácstagként pedig, az emberek ügyes-bajos dolgait intézte. Egy alkalommal a körzetéhez tartozó, Szépvölgyi úti munkáslakások egyikében nyomorgó sokgyerekes családnak segíthetett, és a házunk szomszéd-ságában lévő épület megürült házmesteri lakását kiutaltatta nekik. Az immár utcaszomszédá lett család feje az első adandó alkalommal, október 29-én, felírta apámat a - még november 7-e előtt felakasztandó - néparulók feketelistájára. Harmincadikán délelőtt meg is jelent a házunk kapujánál, megdöngötte azt, és apám kiadását követelte a házmesterünktől. Szavaiból kifogyván, nyomatékuval meglepette az üvegablak előtt a nyakába akasztott „davaj gitár”-t, a korszak divatos géppisztolyát. Sanyi bácsi, a házmesterünk kinyitotta a kaput, kilépett, szájon vágta a döngetőt és bajsza alól mordulva odaszólt neki, hogy tűnjön el még a környékről is, ha kedves az élete. Gitáros hősünk hőkölt egyet s mikor a Sanyi bácsi kartávoltságán kívülre került, sürgősen futni kezdett. A sarokról még hátraröfönt egyet, megígérte, hogy egyszer még le fogja őni az apám sírját.

Alig egy évtized múltával, az Óbudai Temetőben, egy elgazosodott hantból kiálló, korhadt fejfára bökött az apám:

- Ő volt az! – mondta.

A DUNA-PARTON

Az '56-os tél kemény volt. A Duna-parti fociplálya kerítéséhez fagyott, összetorlódott jégtömbök alól nehezen apadt ki a Duna. A Nap még hetekig nem tudta elolvasztani a parti sétaut fölé belógó, szürkés-koszos, havas tömböket, pedig a jeges ár már levonult a mederben.

Aztán egyszerre melegedni kezdett az idő, megindult az olvadás, s pár napra ismét feldagadt a folyó, de csak azért, hogy utána rég nem látottan alacsony szintre apadjon vissza. A ferdén rakott kőpart lábánál, a lapos párkányon száraz cipővel lehetett járni és a homokos, kavicsos szűzmederbe sok helyen több méternyire begyalogolható az ember. Mi gyerekek be is gyalogoltunk és az áttetsző vízből kezdtük kiszedegetni azt, amit az öreg Duna nem akart befogadni: a magas vízálláskor a folyóba hajigált fegyvereket. Volt ott mindenféle régi forgópisztoly, újabb fajta revolver, leventepuska és egyszer egy csont-és gyöngyház berakású női kispisztolyt is találtunk. A fegyvereket még ki sem kezdte a rozsdá, annyira frissen kerültek a vízbe, ami mutatta, hogy a harcosok nemrég szá-

badulhattak meg tőlük. Mi természetesen gondosan kitisztítottuk, bezsíroztuk, és olajos rongyba tekerve rejtettük el őket a ház egyik zárható, de gazdátlan pincerekeszébe.

Húsvét tájkára már csinos kis arzenált sikerült összeszednünk, néhány nyeles kézi-gránáttal is kiegészítve a gyűjteményt. Büszkeség dagasztotta a mellünket és szinte naponta osontunk le a „pinyőbe” megnézni a kincseinket. Fegyvermesterünk, a tizenkét éves Laci, nagy szakértelemmel forgatta kezében a különféle gyilkoló eszközöket és elhatározta, hogy valahol kipróbálja őket. No, nem gyilkolásra, csak úgy puffogtatásra.

Egy késő délutánon aztán, zsebre csapott egy TT-pisztolyt (azóta sem tudom, mit jelent a TT.), kézi-gránátot nyomott a kezünkbe, és hármasban leballagtunk a szennyvízkifolyó Nagyszombat utcai alagútjához. A sétány szélén megálltunk, végigvizslattuk a partot, majd leereszkedve a lépcsőn, a legelső fokról jó messzire behajítottuk a gránátokat a zavaros vízbe.

Aztán, uzsgyi, be az alagútba.

Talán mondanom sem kell, csak a Laci robbant. A sűrűsödő alkonyatban alig hallható dőrej elhalta után még néhány percig lapultunk, aztán kimerészkedve újból körülkémleltünk. Sehöl senki. A parton nem járt egy lélek sem.

Az akció azonban még nem ért véget, mert Laci úgy döntött, hogy kipróbáljuk a TT-t is. Ismét bebújtunk hát az alagútba és jócskán begyalogoltunk a sötétségbe. Ott Laci elővette a revolvért és háttal a kijáratnak, három lövést adott le szakszerűen az alagút gyomrába. A felcsattanó dörrenések hallatán majdnem becsináltunk, az egyre halkuló visszhang pedig kísérteties sóhajával, megvacogtatta a fogunkat. Fejvesztetten rohantunk kifelé, de az óvatosság ismét megállított bennünket a bejáratnál. Láttá-e, hallotta-e valaki a lövéseket? Sosem derült ki. Mi viszont rövid, várakozás után gyorsan elináltunk a partról és - nagy kerülőt téve - hazamenekültünk nem létező üldözőink elől.

Pár nappal a Duna-parti hadgyakorlatunkat követően Laci, váratlanul, bekötött combbal jelent meg köztünk. Kiderült, hogy ő, a TT-t magánál tartotta. Másnap, egyedül sétált le a partra, megnézte tethelyünket, és visszafelé jövet, a zsebébe nyúlva, véletlenül elsütötte a revolvért. Tompa ütést érzett a bal combján – így mondta –, semmi mást, majd húsz lépés után érezni kezdte, hogy valami folyik a lábán, de mire megnézhetné volna, mi az, már ájultan esett össze. A Margit-körházban tért magához, és előbb az orvos kimért, később a szülők izgatott szavaiból tudta meg, hogyan is került oda.

Szerencsére, sem Laci balesete után közvetlenül, sem később nem követte az ügyet felelősségre vonás. Mi többiek azonban hírt véve a fegyverrejtegetésért járó megtorlásokról, hamar összekaptuk a gyűjteményünket, szatyorba rejtettük, és öklömnyi kődarab társaságában behajítottuk a Dunába. Majdnem pontosan oda, ahonnan nemrég kiszedtük őket.

Szász Kálmán

Brezovits László

A Fény népe

*Ha megfordulsz az úton, mert célod elveszett
Kik melletted álltak, most szembe jönnek
veled*

*A terjedő sötétben egyre nő a káosz
Ezer láb tapossa kinyíló virágot*

*Küzdj hát ember, ne félj az új kor kapujában
Hegyek omlanak le dörgő villámlásban
De Te, ki megjártál már poklot, s lassú balált
E nagy földindulásban önmagadra találsz*

*Készülj hamar, készülj, de nehogy véres
harcra*

*Bár büszkeséged tálán éppen ezt akarja
A sötétségre karddal csak a balga támad
Világíts hát inkább, emeld fel orcádat!*

*Mert benned ott él a fény, Te is régen tudod
Önző vágyak helyett ez igaz otthonod
S ha ádáz haddal tör rád Sötétségnek Ura
Tükröt, s fáklyát fogjál, úgy menj háborúba !*

*Csak tartsd a tükröt, s a fényt,
hogy mindenki lásson*

*Mondd ki bátran, ha kell. Ilyen vagy barátom!
S a tükröképre támadó dühödöt harci kedv
Növelve egyre erejét, magát semmisíti meg...*

Hídfő Pub

A vendéglő a Hídfő utcában található húsz méterre az óbuda Fő tértől. Kicsi helyiség, hét asztallal, ebből öt mellett három szék, kettőnél négy szék. Ez a kicsiség ad különös, barátságos hangulatot. A felszolgálat is ilyen barátságos. A személyzet ismeri a vendégeket, akik naponta ide járnak – talán a Városházáról. Emellett a betévedt idegent is nagy szeretettel fogadják.

A szokásos pohár söröm után, ami egy korrekt Dreher volt, kértem egy Tejszínes Gombaleves Erdei Gombákból című költeményt. Bátran nevezhetem annak, mert minden ízében kiváló volt, igazi élmény. Ezután egy Egri Leányka következett, egy deci bor képében. Szép, üde bor az egri Kiss pincészetből.

Eddig minden gyönyörű. A baj akkor kezdődik, ha már azt hisszük, hogy nem is fog kezdődni. A baj egy Hagymásrostélyosként jelent meg. A tányéron feleslegesen nagyméretű krutonokra helyeztek el négy papírvékony szeletet, amelyek vékonyságuk miatt keményre, nedvüket vesztettre, és hidegre sikerültek. Nem az összetömeggel volt baj, mert ha ezt a húsmennyiséget nem vágják fel, nem lapítják agyon, hanem vastagra hagyják, úgy akár jó is lehetett volna. A lyoni hagyma és a burgonyapüré jó volt.

Kiváló egri vörös cuvéval vigasztaltam meg magam. /Kiss pince/

Nagyszerű mákos palacsintát ettem ezután.

A helyet, a barátságos hangulata okán, ajánlom. A hagymásrostélyos helyett együnk pörköltet, vagy cigánypecsenyét.

*Pirchala István
gasztroesztéta*

Örök barátság

Volt egyszer, hol nem volt, két igaz barát – mint a mesében. Kicsi koruktól kezdve közel laktak, majd ugyanabba az oviba, iskolákba jártak. Felnőtté cseperedtek. Megnősültek. Az egyiknek kicsi fia, a másiknak leánykája született.

Sajnos a gyermekek alig pár hónapos korukban, szinte egymás után visszamentek anygalkának Jézuskához. Így aztán a két Kicsi nyughelye, a gyermekparcellában egymás mellé került. A két barát együtt élte át a nagy veszteséget. Élte nagy volt a bánat – mondani sem kell.

A kislányos apuka kovácsoltvas padot készített. Ezen üldögéltek, bánkódtak a szegény apukák. Ajándékot, virágot hoztak a gyerekeknek, minden ünnepen.

Egyszer csak a kislányos apuka nem jött többé. Örökre elment a kicsi lányát őrizni, védeni. Hamvait ide temették.

A jó barát, ettől kezdve, ha a kicsi fia nyughelyét gondozta, gondoskodott a másik sírról is. Idővel a másik barát is eltávozott. A fia mellé

kíváncozott szüntelen. Oda is temették a hamvakat.

Most egy idős rokon gondozza a kisfiú és az apukája sírját. Ő mesélte, a megható barátság történetét. Mindkét barát sírjára visz virágot. A másik sírt is gondozza, mivel sosem lát ott senkit. Először csak a kis padocska adta fel. A deszka rész elkorhadt, jelenleg a vasváz árválkodik javításra várakozva. A sír is bedől.

A néni pedig nem adja fel, gyakran kilátogat, egyformán osztja el szeretetét. Elsőprógeti a lehulló faleveleket, friss vizet hoz a vázákba, közben sóhajtozik a korai elmúláson.

Jól tudja Ő is, mi is, az időseknek egyszer el kell menni, a fiatalok, pedig elmehetnek. Ez utóbbi azonban, sosem igazságos.

A hagyomány-ápoló ember, amikor november első napjaiban meglátogatja a sírkerteket, virágot visz, meggyújt néhány gyertyát, elmond egy imát, megpróbálja tudomásul venni a természet rendjét. Nem felejtünk, bele kell nyugodni, amin nem lehet változtatni.

Amikor visszanezünk még utoljára a szeretteink gondozott nyughelyére, békét kapunk a szívünkbe. Akár rokonok, akár barátok, régi szomszédok nyughelyét látogatjuk, mindig felidéződik a sokféle baráti érzés, történet, ami által gazdagabbak lettünk érzelmileg.

Akármilyen rohanó is a világ, az érzelmek, nagyon is fontosak maradnak.

W. Grass



Jogi kifejezések

Valamelyik reggel a rádióban hangzott el egy riport kapcsán, hogy „... a Polgármester a Fő téren adott helyet a kiállításnak...” Nyilvánvaló, hogy a Polgármester helyet adott a Fő téren a kiállításnak, ugyanis helyt adni a Bíróság szokott az előterjesztett keresetnek vagy a másodfokú Bíróság a fellebbezésnek. A köznyelvben gyakran tévesztik össze a két kifejezést, pedig mást jelent helyt adni, és mást jelent helyet adni. Vannak azonban más hasonló tárgyalóteremben elhangzó szavak, amelyet gyakran rosszul alkalmaznak laikusok. Melyek ezek a szavak?

Az Ügyvéd válaszol:

Amióta a törvény előírja, hogy az ingatlan tulajdonjogának átírásához Ügyvéd által szerkesztett és ellenjegyzett okirat szükséges, azóta előtérbe került az ellenjegyzés szakkifejezés. Gyakran használják azonban helytelenül ezt a szót a köznyelvben úgy, mint „mikor jegyzi ellen az Ügyvéd” vagy „melyikünk Ügyvédje jegyzi majd a szerződést”, tehát elváló ígékötőként használva az ellen előtagot. Bizonyos mértékig érthető a tévedés, hiszen van olyan szóösszetétel (ellenvet), ahol valóban elváló ígékötőként használható az előtag, de az esetek többségében (ellenjegyezz, ellenőriz) ez az ígékötő nem elváló, így mindig egybe tartozik az előtag az utótaggal.

Hasonló problémáról beszélhetünk a fellebbezés, fellebbez szónál. Itt már kevésbé érthető az elváló ígékötőként való használata az előtagnak. Az ellenjegyezz szónál ugyanis az utótag önálló szóként is használatos, de olyan szó, hogy „lebbez” nincs a magyarban, tehát egyértelműen a fellebbez szót csak egybeírva lehet használni.

Speciális jogi szakkifejezés szolgálatom szó. Ez azt jelenti amikor – a telki szolgálat esetében – a két szomszédos telek közül az egyik valamivel szolgálja a másik telket. Vagy átjárásra ad lehetőséget, ez az átjárási szolgálat, vagy valamilyen vezeték megy át a szolgáló telken a másik, szomszédos telekre, amelyiket szolgálja és ebből alakult ki az a jogi szakkifejezés, hogy „szolgálatom”. Gyakran hallani és még leírva is látni a szolgálat kifejezést szolgálatomnak, ami nyilvánvalóan abból ered, hogy a laikus számára a szolgálatnak van jelentése a szolgálatnak pedig nincs, pedig a jogban jelentősége van ennek a szónak.

Végül megemlíteném a helyiség valamint a helyiség közötti különbséget, amit tapasztalni, hogy időnként összetévesztenek. A helyiség településre vonatkozó kifejezés, míg a helyiség egy építmény részét jelenti (szoba, kamra). Úgy gondolom érdemes ezekkel a fogalmakkal tisztában lennünk.

*Dr. Krzyzewsky Miklós ügyvéd
info@krzyzewsky.hu
Mobil: 30 / 942-6535*

Erdőaljás, vagy ...

A 2011. októberi, Óhegy Hírek újságunkban, először szólították hivatalos nevén iskolásainkat, „Rákóczi-sok-nak”. Többen felzisszentek, mivel hogy vannak olyan kedves szomszédjaink, még az első évfolyam nyolcadikosai, akik már legalább ötven éve, „Erdőaljásnak” tudják magukat. Az egész hegyi társadalom, azóta is ebben a hitben él. Fiatálja, idősebbje- egyaránt. Ez már hagyomány.

Persze jól tudjuk Rákóczi Ferenc dicső neve mit jelent. Tisztelettel emlegetjük a történelmi, jeles nevet.

Külön hagyománya van itt a Hegyen is, mindenki jól tudja, a korábbi ifjúsági szervezetünk is, ezt a nevet viselte. Mind e közben

ez, mint egy büszke hitvallás: tudja meg mindenki, nem akárhonnan jön ez az ember. Mivel nincs „erdőaljás” hely másutt, a világon!

Idetartozik még „Emlékkönyv 1950-2000 a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola fennállásának 50. évfordulója alkalmából” készült kiadvány, mely Iskolánk gondozásában látott napvilágot.

Kedves szomszédunk mutatta be ezt a kis könyvet, nekünk, többieknek, amikor a fenti téma szóba jött. Ha valaki szívesen olvasgatna Iskolánkról a kezdetektől, amikor még csak földszintes volt a nagy háború után, majd a romokból a hegyi lakók, és a kerület vállalatainak munkásai segítségével felépült, az



A forradalomra emlékezve a nyolcadikosok adtak nagy sikerű műsort.

„erdőaljások” voltunk. Most meg azt olvassuk „Rákóczi-sok” letünk.

Elképzelhető, a mostani alsók már így fogják emlegetni kedves iskolájukat, felnőtt korukban. Azonban, amíg az utolsó „erdőaljás” emlékezni fog, bizony az ő ifjúságának színtere, a kedves iskola mindig „Erdőalja” marad. Amikor a gyermekeinek, az unokáinak mesél majd a sok, szép élményről, amit kiváló tanárai, a hely szelleme juttatott ifjúkoruk idején a diákoknak, ezt így fogják emlegetni.

Aki régebben itthon van, ebben az iskolában, annak eszébe sem jut más néven hívni hegyi iskolánkat.

Mi többiek pedig, - bárhogy nevezik is, hivatalosan iskolánkat, tisztelettel, szeretettel emlékezünk az „erdőaljás vagyok” mondat, kedves dallamára. Olyan

iskolai könyvtárban megtalálhatja a fent említett tájékoztatót. Ebben említik iskolánkat először Erdőalja iskolának.

Szomszédjaink kedves gondolatait szeretettel közreadta, mint „erdőaljás” anyja és nagymama:

W. Grass

Ovis foglalkozás

a leendő kiselsősöknek

november 10-én,

16-17 óráig

az Erdőalja úti Általános Iskolában.

Szeretettel várják a gyerekeket

Némedi Andrea és Mikes Kriszta tanítónők.



„Fagy birodalma” című kiállítást tekintették meg a tanulószobás diákok Szabó Jánosné szabadidőszerző vezetőjével a Vajdahunyadvárban. A gyerekek a Sarkvidék titkaival és rejtélyeivel interaktív módon ismerkedhettek, amely mindannyiuk számára a élmény volt.



A büszke csapat a harmadik osztályból: Paál Endre, Mészáros Bálint, Imre Krisztián



Az őszi takarítás munkájából az elsősök is kivették részüket. Noszogatók nélkül, vidáman gyűjtötték zsákokba az utcára nem illő papírokat, flakonokat.

AZ EGYESÜLET HÍREI



„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Bridzs klub hírei

Jó érzéssel tölt el bennünket, hogy az október 8-9-ei bridszes hétvége az ország különböző részéből érkezett vendégekkel úgy sikerült, ahogy szerettük volna. Minden a terv szerint ment. A vendéglátás része volt a finom reggeli, a csodás májas zsíros kenyér, a kávé a sokféle süteménnyel, a Kiss Kati által készített gulyás, valamint a Csige Sanyi féle rétes. Komoly munka a versenyzés mellett még a vendéglátást is megszervezni, de elmondhatjuk, hogy sikerült. Tíz csapat versenyzett itt egymással. A verseny győztes csapatai serleget és érmet vittek haza.

1. Nagykanizsa csapata: (Fenyves Jenő, Göcze Gyula, Farkas Mariann, Marczona Mariann és Minarik Attila).

2. Budai Motor csapata: (Lovász Ágnes, Lovász Péter, Csejdy Gábor és Raksányi György).

3. Budafok csapata: (Boros Kati, Thaly Emese, Tóthné Marika, Tóth István).

Ismét lesz Hanák Sándor Egyéni Emlékverseny, amire már most lehet nevezni. Ezzel a versennyel emlékezünk meg ünnepélyes körülmények között, a számunkra nagyon kedves és felejthetetlen Sanyárról. Büszkék vagyunk, hogy a mi klubunk tagja volt. Emlékeztetőül, ennek a versenynek az a lényege, hogy mindenki, aki indul mindenkivel játszik egyszer, vagyis nem az összeszokott párosok versenyeznek. Kell hozzá tudás, és főleg jó kombinációs készség, mert ebben a fajta versenyben sok az esetlegesség. A lebonyolítása nagy odafigyelést és szervezést igényel, a résztvevők helyváltoztatása szinte térkép szerint történik. Nem beszélve az eredmény kiszámításáról, amely számtalan meglepetést hozhat. Érdekesnek ígérkezik a november 2-ra kitűzött klubok közötti szimultán verseny. Ilyenkor ugyanazt a leosztást játsszák egyidejűleg néhány klubban, a kiszámítást és a helyes játék leírását az interneten teszik közzé. Az eredmények nem belterjesek. Lehetőségünk van összemérni magunkat további ellenfelekkel is. Aki kíváncsi arra, hogy hol áll ezen a kibővített ranglistán, feltétlenül jöjjön.

További verseny lehetőség a december 4-5-én Nagykanizsán rendezendő Vidékbajnokság. Ez az OCSB (Országos csapatbajnokságának) vidéki selejtezője. Jó lenne, ha tőlünk is legalább 2 csapat indulna.

Egy valamással tartozom azoknak, akik olvasói ennek a rovatnak. Anyagi okokból, már jó ideje nincs pezsgő parti, csak én használom még az egykori elnevezést. Ezt is csak azért teszem, hogy a hónap utolsó hete győztesek nevét fel tudjam sorolni.

Októberi pezsgő parti eredményei: 1. Bánlaci Csaba és Harkai Csaba; 2. Susán Erzsébet és Raksányi György; 3. Jakkal Ica és Minarik Attila

Gratulálok a győzteseknek!

Lovász Marietta

Őszi takarítás a Hegyen

Majdnem harmincan jöttünk össze az Erdőalja iskola előtt, majd hét csoportra oszlottunk. Minden csoport kapott a kezébe egy térképet, a takarítandó útvonal bejelölésével. Így nem volt útszakasz, amit két csoport járt volna végig. Kevesebb zsák telt meg hulladékokkal, mint tavasszal. Feltételezhetően ezen a területen érezte hatását a tavaszi takarítás, megportájuk előtt újabban sokan összeszedik a hulladékot.

A Népházba visszaérkezett csoportok – virslizés közben – beszámoltak élményeiről. Két hely volt kirívó. Az egyik a Királylakai út Erdőalja úti és Erdőalja köz közti szakasza, ahol nemcsak hogy szemét nem volt, hanem az ápoltság is jól látszódt. A másik az Újlak III. bánya területe, a Kubik utca felett, ahol oly mértékű a szemét, hogy ott már kevés a lelkesedés. Ott profi munkásokra és több konténerre lenne szükség.

Szerkesztő



Környezetvédők gyülekeztek az Erdőalja iskola előtt.

APRÓHIRDETÉSEK

- **Zenés ovitorna** tanfolyam indul a Szent Klementina Óvodában, (1037 Bp. Jablonka út 126/B.) A foglalkozás célja, a gyermekek mozgáskészségének és a ritmusérzékének fejlesztése tánc-koreográfiákkal, játékos gimnasztikával, időpontja keddenként 17.00-17.45. Info: +36 30-598 3168

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja:

Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,

1037 Bp., Toronya u. 33.

Telefon: 430-1326

E-mail: egyesulet@ohegy.hu,

web: www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztő: Mikes Kriszta.

Hirdetéselevétel: Óhegy Egyesület.

Telefon: 430-1326

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: MédiaPress 1990 Kft.

Megjelenik: 3000 példányban

Állandó programok a Táborhegyi Népházban

1037 Budapest, Toronya u. 33.

| | | |
|-------------------|-----------------|-------------|
| Jóga mindenkinek | hétfő | 17.00-18.30 |
| | csütörtök | 9.00-10.30 |
| Társastánc kezdő | hétfő | 19.00-20.00 |
| Társastánc haladó | hétfő | 20.00-21.30 |
| Társastánc ifi | szerda | 18.00-19.00 |
| Pilates torna | szerda, péntek | 8.00-10.00 |
| Gyermek tánc | kedd, csütörtök | 17.00-18.00 |
| Női torna | kedd, csütörtök | 18.00-19.00 |
| Férfi torna | kedd, csütörtök | 19.30-20.30 |
| Zenebölcsi | második kedd | 10.00-11.00 |
| Bridzs klub | szerda | 18.00-22.00 |
| Hastánc | péntek | 15.00-18.00 |

Egyesületi iroda nyitva tartása: szerdán 17.00-19.00 óráig, a hét többi napján egyeztetett időpontban, Tel.: 430 1326. Gondnok: Gáspár Aranka, Tel.: 30-394 0031.

Bejárát a Népház udvaráról.

Képviselőink fogadóórái: **Menczer Erzsébet** a hónap első csütörtökén 16.00-18.00 h - Fidesz Iroda, Kaszásdűlő utca 7. (t: 367-8791), **Sáringer Kálmán** a hónap első keddjén, 17.00-18.00 h - Táborhegyi Népházban. **Szepessy Tamás** a hónap harmadik szerdáján 16.00-18.00 h - Fidesz Iroda, Kaszásdűlő utca 7.

ÓBUDAI HEGYVIDÉK INGATLANIRODÁJA

Ingatlanirodánk tevékenysége változatlanul az Óbudai hegyvidék ingatlanjainak (építési telkek, családi házak, újépítésű és használt lakások) értékesítése és bérbeadása.

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

Testvérhegy, Táborhegy, Remetehegy, Mátyáshegy

E-mail: obudalux@oi.hu
Web: www.obudalux.hu
www.remetehegyi.hu
www.taborhegyi.hu

Cím: 1037 Budapest, Erdőalja út 46.
Telefon: +36 30 696-696-9
+36 1 242-1096



Forster Judit
irodavezető-építész

Hívjon bizalommal: 30/696-696-9 Nettó jutalékunk: 2,8%

Összesített ingatlankínálatunkat itt találja: www.obudaihegyvidek.hu

Kínálatunkból:

- Remetehegyen eladó egy nagy méretű (1458 m²-es), örökpanorámás telken lévő, EXKLUZÍV, kétlakásos luxusvilla. **Ár: 700 E EUR**
- Az Erdőalja és a Királylakai úton KIADÓ 2 db kisméretű lakás.
Bérelti díjak: 49 E Ft/hó és 60 E Ft/hó
- Táborhegyen és Testvérhegyen – megbízható kivitelezőtől – újépítésű társasházi lakások eladók, különböző méretekben. A burkolatok és a beltéri nyílászárók kiválaszthatóak. **AZ ELSŐ LAKÁS VÁSÁRLÓJA 10 % KEDVEZMÉNYBEN RÉSZESÜL!**
- Testvérhegyen 1025 m²-es, összközműves építési telek. **Ár: 52 M Ft**
- Erdőalja úton lévő, 2 szeparált lakásos családház, 1000 m²-es telken **Ár: 87,9 M Ft**
- Erdőalja úton lévő ikerházak **Ár: 65 M Ft körül**

Amit/akit keresünk:

- Újszerű lakásokat **35 M Ft** körül,
- S.O.S.! Telket, melynek feléért – értékegyeztetéssel – ügyfelünk az általa építendő ikerház felét adná,
- Bérelhető újszerű lakásokat és házakat, különböző méretben és árban.
- Újszerű, panorámás, 5 szobás családi házat **110 M Ft-ig**.
- EXTRA PANORÁMÁS ÉPÍTÉSI TELKET Táborhegyen, vagy Remetehegyen, jó közlekedésnél, exkluzív környezetben **100 M Ft-ig**,
- Buszmegállóhoz közeli, panorámás építési telkeket **60 M Ft-ig**.

ÓBUDA HEGYVIDÉK INGATLANIRODA



Remetehegyi úti ingatlanirodám

Óbuda - Hegyvidéki ingatlanok értékesítésével, bérbeadásával foglalkozik.

Munkánk sikerdíjas, nettó 2,5%.

Gyors, diszkrét és szakszerű ügyintézésel állunk ügyfeleink rendelkezésére, mert számunkra legfontosabb az elégedett ügyfél.



Sági Magdolna
irodavezető
Iroda: Remetehegyi út 52.
Tel/fax: 1-388-5919
Telefon: 06 30 378-5113

KÍNÁLATOM MEGTEKINTHETŐ:

www.sagimagdiingatlan.com

AMIT KERESÉK:

- 1000 nm-es összközműves telket
- Nappali + 2 hálószobás lakást

ÓBUDA-BÉKÁSMEGYER ÖNKORMÁNYZATA,
GYURTA DÁNIEL VÉDNŐKSÉGVEL BEMUTATJA:



VÁLASZTHATÓ TÚRAÚTVONALAK

25 km-es túra - szintidő: 8 óra, szintkülönbség: 800 m
8 km-es túra - szintidő: 3 óra, szintkülönbség: 300 m

25 km

8 km

RAJT: 08-09 óra között a 22-es busz
Szépjuházné megállójától

RAJT: 09-10 óra között a 11-es busz
Nagybányai úti végállomásától

CÉL: 1037 BUDAPEST, MENEDÉKHÁZ U. 22.

A túraútvonalak pontos és részletes kiírását megnézheted a honlapon, továbbá a helyszínen is megkapod.

www.obudasport.hu

Szervező:

Kiemelt együttműködő partnereink:

Támogatók:

